

ANNEX 2. EXCURSIÓ A GUADALUPE, JOSEP PASCUAL I VILA (1932)

Escrit a màquina de Josep Pascual on descriu una excursió a Guadalupe, Trujillo i Mèrida. És propietat de Ramon Pascual i de Sans, que el va transcriure i donar per afegir al llibre deixant l'ortografia original.

Excursió a Guadalupe, Trujillo y Mérida.

Carnaval 1932

Aprofitant les festes de Carnaval decidírem ab En Lluís Llates visitar el monestir de Guadalupe, ajuntant-se'ns un altre solsament dels amic, En Juli Mir. El viatge seria facilitat extraordinàriament pel fet de poder utilitzar l'auto d'En Llates, i fou com esperàvem esplèndid.

Sortirem de Sevilla el dissabte, dia 6, a quarts d'onze del matí, després d'haver-nos procurat una carta de presentació, que ens extengué el P. Provincial del Franciscans de Sevilla pel P. superior de Guadalupe cuidat per PP. de la mateixa Ordre.

El viatge, d'uns 350 km. fou interromput pel dinar, a Almendralejo, i per una reventada de neumàtic quan ja era fosc i estàvem a prop de Guadalupe, on arribàvem a les 8 del vespre.

Almendralejo dona la sensació de molt de tràfic, el seu hotel es de primer ordre, i podem avensar que, igualment com en tots els altres punts de l'excursió, quedàrem satisfets altament del serviment de taula i allotjament.

La terra que passàrem en general plana, corrent a través de la anomenada "tierra de Barros" fosca i fèrtil, extesa en la provincia de Badajoz, a una alsària que arribarà com a màxim a 500 m. sobre el mar. Clar, que per enfilar-nos-hi desde Sevilla, tan baixa, fou precís salvar la pujada corresponent.

Diumenge a Guadalupe. L'immensa construcció del Monestir, gòtic primitiu i mudèjar, no forma un tot uniforme i impressionant, com l'Escorial, p.e. Corrent per dins del recinte hom creuria trobar-se en un de tants convents, pel tamany aïllat de cada pessa. Però quan al donar el vol pel poble, posat en una regió muntanyosa i ab aigües fines de primera calitat, va agafant-se perspectiva es reb ahora gradualment la sensació de vasta construcció, com ho és efectivament el Monestir, sintetisant-se aquesta idea en la fatxada, que ab diverses superposicions acaba també imposant-se.

A dins no falten tampoc les coses notables; la Sacristia, ab una col·lecció de 16 o 18 Zurbarans de primera calitat; el Museu, ab robes de mèrit extraordinari; els claustres i sobretot el templete mozàreb que centra un d'ells.

L'Iglesia es menys notable i serveix al poble de parroquia. Altre Iglesia es avui garatge.

L'Hosteria està en el mateix clos de l'edifici, servida pels frares. Neta i comfortable.

A la tarda d'aquest dia sortirem cap a Trujillo on ens hostatjarem en el "Hotel Cubano".

Dilluns: Trujillo-Mérida-Sevilla.

Es Trujillo el poble de 14.000 ànimes més ben construït que he trovat al S. d'Espanya. Blanc, ben pavimentat ab cases embalconades, ab bastant de marbre, ab

plassa magnífica i gran en quins ànguls es veuen les cases ab escuts heràldics dels descendents dels Conqueridors. Una d'elles dels Marqueses de la Conquesta, corresponent a la dinastia dels Pizarro.

El poble ocupa el centre d'un montícul rocós quins costats s'extenen a cosa d'una llegua al voltant, dominant una extensió considerable, explicant-se aixís l'importància estratègica que tingué en altre temps la ciutat, simbolitzada en el castell que la corona, refet pels francesos i de capacitat extraordinària. En una de les seves parets hi ha avui l'imatge de la Verge de les Victories, Patrona de la Ciutat, vetllada de nits per una llàntia, que es veu desde la Pl. com si fos una capella en l'últim pis d'un edifici alt, que els de primer terme taparien en el restant de la fassana. Prop del castell hi ha la casa en que nasqué Pizarro, ab l'escut corresponent.

En el camí de Trujillo a Mérida ens aturarem en el poble de Miajadas per a fotografiar a "tia Catalina", filant lli, sembrat a la regió, on es fan teles casolanes.

Mérida. Digne de nomenar-lo es el restaurant del P. Mollejo, on dinàrem superbament.

Visitarem el teatre romà, l'anfiteatre, menys important que el d'Itàlica, l'arc de Trajano, el museu, els aqueductes i passarem pel pont romà. Es particularment important i altament sorprenent el teatre, que diuen que es el més complert del món, poguent-se veure l'hemicicle ab les boques d'entrada, de sostre tronco-cònic, alternativament cap amunt o cap avall, desembocant en els diferents plans de l'hemicicle, i el templete de l'escenari ab columnes de marbre, i fins alguna construcció annexe de galeries, darrera l'escenari, encara no ben descobertes.

També avui tinguérem algun contratemps automobilístic, que afortunadament no tingué cap mala conseqüència.